

Arrest

nr. 297 602 van 24 november 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X
wettelijke vertegenwoordigd door X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Wouwerstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door X die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 18 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 februari 2023 waarbij het recht op verblijf wordt ingetrokken

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. VAN DEN BRUEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 april 2018 diende de moeder van verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als moeder van een Belgisch kind, zijnde de broer van verzoeker.

Op 13 november 2018 werd de moeder van verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart. Verzoeker, geboren in België in 2021, bekam vervolgens verblijfsrecht als kind van zijn moeder.

Op 17 november 2020 werd de moeder van verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen, afdeling Turnhout wegens valsheid in geschriften en gebruik ervan.

Op 21 april 2022 besliste de familierechtbank tot verbetering van de geboorteakte van de broer van verzoeker. De naam van de Belgische vader werd geschrapt.

Op 27 februari 2023 werd het verblijfsrecht van de moeder van verzoeker ingetrokken.

Op dezelfde datum werd ook het verblijfsrecht van verzoeker zelf ingetrokken. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 74/20 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het verblijf beëindigd van:

*Naam: M.
Voorna(a)m(en): K.M.
Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)
Geboortedatum: xx.xx.2021
Geboorteplaats: Turnhout
[...]*

Reden van de beslissing:

Art. 74/21 van de wet van 15.12.1980:

“(…)Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10bis of artikel 57/34, indien de persoon bij wie hij zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf. Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt.”

Betrokkene bekwam het verblijfsrecht als kind van N.K., R. [...] in toepassing van artikel 10, §1, 1e lid, 4° van de wet van 15.12.1980. Overeenkomstig de interne instructie van DVZ aan de gemeenten van 31.08.2017 over de inschrijving van kinderen geboren in België uit niet-Belgische ouders diende daarvoor geen verblijfsaanvraag te worden ingediend en verkreeg het kind ambtshalve het verblijfsrecht op basis van het verblijfsrecht van de referentiepersoon.

Op 27.02.2023 werd het verblijfsrecht van de referentiepersoon wegens fraude ingetrokken overeenkomstig artikel 74/20 van de wet van 15.12.1980 (zie beslissing van 27.02.2023). In toepassing van artikel 74/21 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene worden beëindigd.

Om rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene dient, conform artikel 74/21 laatste lid van de Vreemdelingenwet, rekening gehouden te worden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst. Teneinde na te gaan of betrokkene het verblijf al dan niet kon verderzetten, werd zijn moeder op 21.11.2022 uitgenodigd haar eigen en betrokkenes persoonlijke situatie uiteen te zetten. Deze brief werd haar op 23.11.2022 door de stad Turnhout aangetekend toegezonden. Betrokkenes moeder maakte de volgende stukken over:

- Brief advocaat
- Schoolattesten van de broers
- Bewijzen tewerkstelling van de vader
- Loonbrief voor de periode 17.03.2022 – 31.03.2022 van de moeder
- Bewijs van taalniveau van de moeder
- Bewijzen volgen cursus inburgering + inburgeringsattest + taalcertificaten voor de moeder
- CV van de moeder
- Attest vooropleiding particuliere schoonmaak voor de moeder

Onze brief vermeldde voorts: “Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten.” Er werden na 09.01.2023 geen nieuwe stukken meer overgemaakt.

Betrokkene vormt een gezin samen met zijn moeder, zijn vader M., K.K. [...] en zijn twee broers K., J.M. [...] en N.K., E. [...] Thans moet echter vastgesteld worden dat enkel zijn vader over een verblijfsrecht van beperkte duur beschikt. Het verblijfsrecht van zijn moeder werd ingetrokken in toepassing van artikel 74/20 van de Vreemdelingenwet. Zijn oudste broer J. heeft nooit enig verblijfsrecht genoten. Zijn andere broer E. , verloor het verblijfsrecht samen met het verlies van de Belgische nationaliteit doordat de afstammingsband tegenover de vermeende Belgische vader uit de geboorteakte werd verwijderd. Er werd sedertdien voor E. geen verblijfsrecht aangevraagd. Bovendien moet vastgesteld worden dat betrokkenes vader het verblijfsrecht bekwam in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980. Hij motiveerde zijn verblijfsaanvraag in grote mate op het gezinsleven met de moeder van betrokkene en J. enerzijds en op het feit dat de moeder zwanger was van betrokkene anderzijds. Het spreekt dan ook voor zich dat het verblijf van de vader zal dienen te worden geherevalueerd door de bevoegde dienst. Hoe dan ook dwingt deze beslissing betrokkene niet tot het verlaten van het grondgebied van het Rijk. De gezinscel tussen betrokkene, zijn ouders en zijn broers wordt door deze beslissing ongemoeid gelaten. Het staat zijn wettelijke vertegenwoordigers vrij om voor hem een nieuwe verblijfsaanvraag in te dienen. Gezien het kind in België geboren is, is België in dit geval zijn "land van herkomst". Betrokkene is echter nog zéér jong. De leefwereld van een kind van ongeveer anderhalf jaar is relatief beperkt en strekt zich voornamelijk uit tot de onmiddellijke omgeving van de ouders en de naaste familieleden. Het kind evolueert binnen de maatschappij zoals de ouders dat willen zonder het zelf al te goed te beseffen. Er is op die leeftijd om evidente redenen dan ook nog geen sprake van "integratie" of "banden" met het ene of andere land. Het is in betrokkenes belang als kind dat hij niet gescheiden wordt van zijn voornaamste zorgdrager. Dat is, blijkens het dossier de moeder, gezien er nergens een bewijs voorligt dat deze thans tewerkgesteld zou zijn en / of dat het kind naar de kinderopvang zou gaan. Enkel voor zijn vader liggen actuele bewijzen van tewerkstelling voor. Daardoor kan aangenomen worden dat het kind thans voornamelijk thuis bij de mama verblijft. Bovendien, indien de ouders zich verplicht zouden zien om België te verlaten, waartoe noch deze beslissing, noch de beslissing van 27.02.2022 voor de moeder hen toe verplichten, dan kan de jonge leeftijd van het kind net een troef vormen. Jonge kinderen passen zich immers snel aan een gewijzigd milieu aan. Uit het dossier blijkt niet dat betrokkene niet zou kunnen aarden in een nieuwe omgeving in een ander land. Er zijn geen indicaties in het dossier van enige medische of psychische problematieken die dit zouden beletten. Zulks volgt alleszins niet uit het enkele feit dat het kind in België geboren is en sedertdien altijd in België heeft gewoond.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn identiteitsbewijs voor kinderen onder de 12 jaar dient gesupprimeerd te worden."

Het beroep dat de moeder van verzoeker had ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tegen de beslissing houdende intrekking van haar verblijfsrecht werd bij arrest nr. 297 601 van heden verworpen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Het eerste middel luidt als volgt:

"II.2.2.1 Schending art. 74/21 wet 15.12.1980

Mevrou N.K.R. tekende beroep aan tegen de beslissing dd. 27.02.2023.

Nu haar verblijfsrecht niet kan worden ingetrokken en de op haar betrekking hebbende beslissing nietig dient te worden verklaard, dient tevens de beslissing van verzoeker nietig te worden verklaard.

Immers indien N.K. R. haar verblijfsrecht behoudt, maakt dit dat de referentiepersoon van verzoeker wel degelijk een verblijfsrecht heeft in België en dient ook verzoeker dit te behouden."

2.1.2. De bestreden beslissing trekt verzoekers verblijfsrecht in op grond van artikel 74/21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

"[...]

Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10bis of artikel 57/34, indien de persoon bij wie hij zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een dergelijke beslissing overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.”

Luidens de bestreden beslissing bekwam verzoeker het verblijfsrecht ambtshalve op basis van het verblijfsrecht van zijn moeder en in toepassing van artikel 10, §1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Aangezien het verblijfsrecht van zijn moeder werd ingetrokken wegens fraude overeenkomstig artikel 74/20 van de Vreemdelingenwet, kan daarom het verblijfsrecht van verzoeker worden beëindigd, aldus de verwerende partij.

De Raad kan volstaan met de vaststelling dat het beroep tegen de beslissing aangaande verzoekers moeder werd verworpen bij arrest nr. 297 601 van heden, waardoor die beslissing dus overeind blijft. De verwerende partij kon dus wel degelijk vaststellen dat het verblijfsrecht van verzoekers moeder werd ingetrokken en verzoekers verblijfsrecht daarop volgende intrekken op grond van artikel 74/21 van de Vreemdelingenwet.

2.1.3. Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

2.2.1. Het tweede middel wordt uiteengezet als volgt:

“II.2.2.2 Schending art. 8 EVRM

De beslissing schendt art. 8 EVRM.

Verzoeker vormt een gezinsleven met zijn broers, zijn moeder en de wettelijk samenwonende partner, dhr. M.K., van zijn moeder.

De beslissing houdt in dat het gezin wordt gescheiden nu dhr. M.K. wel een verblijfsrecht heeft in België.

Bovendien hebben de kinderen J. en E. bijzondere noden die enkel in België kunnen worden ingevuld.”

2.2.2. Artikel 8 van het EVRM omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven en luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het garandeert geen enkel recht voor een vreemdeling om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27) en het kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 43). De verdragsstaten hebben het recht, op grond van

een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen. Niettemin kunnen in bepaalde gevallen binnenkomst-, verblijfs- en verwijderingsmaatregelen aanleiding geven tot een schending van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, zoals gewaarborgd onder artikel 8 van het EVRM.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een langdurig verblijfsrecht, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Binnen de grenzen, gesteld door artikel 8, tweede lid, van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimititeit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Het verblijfsrecht van verzoekende partij wordt beëindigd op grond van artikel 74/21 van de Vreemdelingenwet. Verder dienen de bepalingen van de Vreemdelingenwet beschouwd te worden als zijnde maatregelen die, binnen een democratische samenleving, nodig zijn om de toegang en het verblijf van niet-nationale onderdanen op het nationale grondgebied te controleren. De bestreden beslissing kent aldus een wettelijke basis en streeft een legitiem doel na. De inmenging in het privé- en gezinsleven van de verzoekende partij voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 8, tweede lid van het EVRM.

Vervolgens moet worden nagegaan of de inmenging ook voldoet aan de laatste voorwaarde, de proportionaliteit. Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Een en ander wordt overigens weerspiegeld in artikel 74/21, vierde lid van de Vreemdelingenwet waarin, zoals reeds onder het eerste middel werd gesteld, wordt bepaald dat wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing tot intrekking van het verblijfsrecht overweegt te nemen, hij rekening houdt met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

De bestreden beslissing overweegt het volgende aangaande verzoekers gezinsleven:

“Betrokkene vormt een gezin samen met zijn moeder, zijn vader M., K.K. [...] en zijn twee broers K., J.M. [...] en N.K., E. [...] Thans moet echter vastgesteld worden dat enkel zijn vader over een verblijfsrecht van beperkte duur beschikt. Het verblijfsrecht van zijn moeder werd ingetrokken in toepassing van artikel 74/20 van de Vreemdelingenwet. Zijn oudste broer J. heeft nooit enig verblijfsrecht genoten. Zijn andere broer E. , verloor het verblijfsrecht samen met het verlies van de Belgische nationaliteit doordat de afstammingsband tegenover de vermeende Belgische vader uit de geboorteakte werd verwijderd. Er werd sedertdien voor E. geen verblijfsrecht aangevraagd. Bovendien moet vastgesteld worden dat betrokkenes vader het verblijfsrecht bekwam in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980. Hij motiveerde zijn verblijfsaanvraag in grote mate op het gezinsleven met de moeder van betrokkene en J. enerzijds en op het feit dat de moeder zwanger was van betrokkene anderzijds. Het spreekt dan ook voor zich dat het verblijf van de vader zal dienen te worden geherevalueerd door de bevoegde dienst. Hoe dan ook dwingt deze beslissing betrokkene niet tot het verlaten van het grondgebied van het Rijk. De gezinscel tussen betrokkene, zijn ouders en zijn broers wordt door deze beslissing ongemoeid gelaten. Het staat zijn wettelijke vertegenwoordigers vrij om voor hem een nieuwe verblijfsaanvraag in te dienen.”

Waar verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing inhoudt dat het gezin wordt gescheiden nu de partner van zijn moeder, zijnde verzoekers vader, wel een verblijfsrecht heeft in België, wordt in de thans bestreden beslissing gesteld dat de bestreden beslissing enkel de intrekking van het verblijfsrecht inhoudt

en verzoeker niet dwingt om het grondgebied te verlaten zodat de gezinscel ongemoeid wordt gelaten. In het licht van én het feit dat thans geen verwijderingsmaatregel voorligt, én dat het verblijfsrecht van verzoekers vader zal worden geherevalueerd omdat het voornamelijk gesteund was op het gezinsleven met verzoekers moeder wiens verblijfsrecht inmiddels op grond van fraude werd ingetrokken én het feit dat het verzoekers wettelijke vertegenwoordigers vrijstaat om voor hem een nieuwe verblijfsaanvraag in te dienen, is dit geenszins kennelijk onredelijk in het licht van de belangenafweging die artikel 8 van het EVRM vereist. De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker geen concrete argumenten bijbrengt die daar anders over doen denken. Ten overvloede kan worden gesteld dat verzoeker de mogelijkheid behoudt om een eventueel toekomstig bevel om het grondgebied te verlaten aan te vechten en daarbij aan te kaarten dat niet afdoende rekening werd gehouden met zijn gezinsleven of zijn hoger belang, zoals dat wordt voorgeschreven door artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker er tot slot op wijst dat zijn broers J. en E. bijzondere noden hebben die enkel in België kunnen worden ingevuld, moet erop worden gewezen dat zij niet het voorwerp uitmaken van de thans bestreden beslissing. Ter zake kan worden verwezen naar hetgeen hierover werd geoordeeld in het arrest nr. 297 601 van heden inzake de intrekingsbeslissing inzake verzoekers moeder.

2.2.3. Een schending van artikel 8 van het EVRM blijkt niet.

2.3. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS